

РЕШЕНИЕ

№ 270

гр. Перник, 21 март 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми февруари две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №967 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Д.А.Д.*** и Р.Т.Д.***, срещу **точка 831** от Приложение №2, на т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт на жалбоподателите е отказано отпускането на финансова помощ за преодоляване последиците от земетресението на територията на Област Перник от 22.05.2012 г. Твърди се, че акта е незаконосъобразен. Липсват мотиви, в които да са изложени причините, поради които по заявлението на жалбоподателите е постановен отказ. Иска се протоколното решение да бъде отменено като бъде осъдена комисията да заплати финансова помощ в размер на определената от комисията по чл.27, ал.3 от ПОД на МКВП при МС.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на жалбата. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от него и да е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектуването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателите Д.А.Д.*** и Р.Т.Д. ***са уведомени за постановения отказ на МКВП към МС, с писмо изх.№12/Д-980-1 от 18.03.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на адреса на жалбоподателя на 05.04.2013 г. Подаването на жалбата е станало по пощата, като пощенското клеймо е с дата 16.04.2013 г., в този смисъл е спазен 14 – дневния законов срок относим към допустимостта на производството.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годин за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуведомствената комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.831 от Приложение № 2, т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат по неблагоприятен начин правата и законните интереси на жалбоподателите. Ето защо настоящият състав намира, че е налице годин предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателите по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи отказ на МКВП към МС формиран по т.831, на приложение №2, към т.5 на Протокол №1/11.02.2013 г. с който на Д. и Р. Денкови е отказано подпомагане, за нанесени щети на собственият им имот, находящ се в *** Негативният ефект от отказа рефлектира в правната сфера на жалбоподателя, поради което за него е налице правен интерес от оспорването.

Съобразявайки изложеното по-горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

По същество:

Административният акт е постановен от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на необходимата за това писмена форма, но при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Административният орган е провел административно производство, без да е изяснил фактическата обстановка относима към възможността за отпускане на поисканата финансова помощ, при липса на данни за фактическите и правни основания, обосноваващи издаването му - липсват каквито и да било изводи в тази посока.

Със заявление вх.№12/Д-980 от 25.05.2012 г. до кмета на община гр. Перник е поискана възстановителна помощ. Искането е придружено от документ за собственост на имота и декларация, че същият е единствен за живеене. Приложено е и удостоверение за данъчна оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МКВП следва да придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

За конкретния имот след извършен оглед е изготвен протокол за действията на експертите. Според становището на комисията сградата е годна за живеене, а нанесените щети са на стойност 157 лв.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МКВП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Формиран е отказ по отношение на Д.А.Д.*** и Р.Т.Д.***, за имота по отношение на който е поискано финансиране. Това е и административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Отказът е немотивиран.

Както бе посочено по-горе формираният отказ по т.831, на приложение №2, към т.5 на протокол №1/11.02.2013 г. носи белезите на индивидуален административен акт, тъй като негативно засяга правната сфера на жалбоподателите. След като това е така, то неминуемо при постановяването му административният орган е задължен да следи и да спазва правилата на административното производство, регламентирани в Глава V-та, раздел I от АПК.

Спазването на тези именно правила, както и съответствието с материалния закон е предмет на съдебен контрол.

При разглеждане на искането административният орган е следвало да извърши проверка за неговата допустимост. Такава проверка се дължи не само според правилата на визири в чл. 27, ал. 2 от АПК, но и според изричното изискване на чл.10, ал.2 от ПОД на МКВП при МС. Едва при наличието на предвидените законови предпоставки административният орган е длъжен да премине към изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая и въз основа на тях да издаде мотивиран административен акт. Такива са обективните изисквания на правоприлагането и всяко едно нарушаване на тези изисквания води до материална незаконосъобразност, т. е. е съществено.

В конкретния случай общите правила на АПК за издаване на административни актове и специалните изисквания на ПОД на МКВП при МС не са спазени.

Фактическата обстановка е останала неизяснена - административният орган не е събрал относимите доказателства за законосъобразното си произнасяне, а се е задоволил да съобрази само стойността на техническата експертиза, която е под сумата от 1500 лв. и е постановил отказ. Не са установявани фактически обстоятелства, които са от значение за законосъобразно произнасяне по отношение на постъпилото искане за възстановителна помощ.

Атакуваният акт, предмет на съдебен контрол е издаден в производство, което се развива пред два административни органа, с точно определени правомощия и компетентности. В първия си етап то се развива между пострадалото лице и Кмета на Перник, а вторият му етап е свързан с произнасянето на МКВП, по предложение на Кмета на общината. За да се произнесе по искането, с което е сезирана комисията е приела, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че то е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. Следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и е разгледано по същество. При произнасянето си МКВП не е отчела важни фактически обстоятелства, които са били относими към законосъобразността на приетото решение. Анализът на писмените доказателства представени в административната преписка установява фактическа обстановка, различна от възприетата от административния орган, при произнасянето. Не е съобразено от административния орган, че сградата за която се иска подпомагане не е единствено жилище за Р. и Д. Денкови.

Налице са достатъчно доказателства, от които да се направи извод, че сградата не е единствено жилище на жалбоподателите. Тези факти и обстоятелства не са обсъдени в хода на административното производство, нито от Кмета на Община Перник, нито от секретаря на МКВП, така както им вменяват нормативните актове. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателите, но то е било известно и на административния орган при произнасянето му. Видно от списъка, който е неразделна част от протокол №1/11.02.2013 г. имотите са описани в две последователни точки. По отношение на двата е постановен отказ. При произнасянето си макар да е имал всички предпоставки да провери допустимостта на искането за подпомагане, административния орган го е приел за допустимо и на формално основание е отказал подпомагане.

Едва след преценка по допустимост на искането и изясняване на всички обсъдени обстоятелства от съществено значение за случая, и в зависимост от установеното може да се направи преценка следва ли да се отпусне поисканата възстановителна помощ. Това в проведеното административно производство е пропуснато.

Административният акт е постановен при съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като страда от порок, изобщо не позволяващ изследване на правилността на доводите, съответно на възраженията на страните, предвид наличните в преписката по делото доказателства.

Освен това следва да се отбележи, че отказът е постановяването му при липса на мотиви. Като причина поради която не е отпусната възстановителна помощ е посочен чл.29, ал.3 от ПОД на

МКВП към МС. Това обаче не е достатъчно, за да се прецени индивидуалният административен акт като мотивиран.

Посочването на законовия текст, който позволява да бъде отказано предоставянето на възстановителна помощ не е равнозначно на излагане на мотиви от административния орган. За да бъде мотивирано приетото от комисията решение следва да бъдат посочени фактическите основания за всеки конкретен случай, които обосновават извода, че е налице хипотезата на чл.29, ал.3 от ПОД на МКВП. Фактическите основания са юридическите факти, от които органът издател на акта черпи упражненото от него право.

В съдебно заседание по делото са представени становище и доклад на секретаря на МКВП, които са част от преписката послужила на органа да се произнесе. Вярно е, че мотивите на административния орган довели до постановяването на едно или друго решение могат да се съдържат и в преписката послужила за издаването му, но дори в този случай те следва да са относими. Да обосновават конкретния административен акт. Излагането на бланкетни мотиви, не е изпълнение на задължението акта да бъде обоснован. След като общите мотиви следва да се тълкуват, за да бъдат отнесени към всеки отделен случай те са неясни. Мотивите на административния акт не подлежат на тълкуване, а категорично и безпротиворечиво следва да налагат извод, че административният орган правилно е приложил закона. Приложенията доклад по т.2 от дневния ред за заседание на МКВП към МС касае размера на бюджета на комисията и предложения за неговото ефективно разходване. Посочени са суми, които МКВП евентуално ще отпусна и в какъв размер, като от общото правило са изключени жилищата обитавани от хора в неравностойно положение. Настоящият състав намира, че в конкретния случай позоваването на общите мотиви възприети от МКВП е неотнормимо, тъй като се касае за различна хипотеза, която не е преценена с оглед нейната конкретика.

Непосочването на фактически и правни основания за издаване на административния акт и липсата на мотиви не позволява на съда да извърши пълна проверка на неговата законосъобразност и са основание за неговата отмяна.

При отмяна на административния акт според правилото на чл.173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Възможността за отпускането на възстановителна помощ и определянето на нейният размер е изцяло в правомощията на административния орган - МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер е тя. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Водим от горното, настоящият състав на **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на **Д.А.Д. и Р.Т.Д.,*****, **точка 831** от Приложение № 2, т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г., на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне съгласно мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/